

Dato 9. februar 2016

Klage til Folketingets Ombudsmand

1. Klage over Finanstilsynet. Afgørelse af 1/4 2015 om suspension af vedtægterne for Forsikringselskabet Brandkassen G/S i likvidation. Bilag 1.

Sagsfremstilling

Forsikringselskabet Brandkassen G/S trådte ved generalforsamlingsbeslutning af 6. december 2013 i frivillig solvent likvidation. Selskabet valgte advokat Steen Jensen, Bech-Bruun Advokatfirma som likvidator og Finanstilsynet indsatte advokat Boris Frederiksen, Kammeradvokaten, Advokatfirmaet Poul Schmith som medlikvidator.

Det blev samtidig besluttet at udlodde selskabets formue til Lagonisfonden eller subsidiært, såfremt denne ikke kunne stiftes, til medlemmerne efter selskabets vedtægter. Opgaven for likvidatorerne var således klar, nemlig at afvikle de ca. 250 forsikringer og gennemføre udlodning til det vedtagne formål.

Likvidatorerne har gennem hele 2014 ikke respekteret generalforsamlingen og har som følge af deres misbrug af selskabets midler til uvedkommende formål for at berige sig selv samt forvaltning af selskabets værdipapirportefølje i modstrid med generalforsamlingens beslutninger og i modstrid med kapitalejernes tarv pådraget sig et betydeligt erstatningsansvar samt evt. også strafferetligt ansvar. Dette førte til, at generalforsamlingen på en ekstraordinær generalforsamling den 26. februar 2015 afsatte advokat Steen Jensen og i stedet valgte advokat Frantz Sigersted-Rasmussen som ny likvidator. Dette har generalforsamlingen altid ret til efter selskabslovens § 219, stk. 2.

Advokaterne Steen Jensen og Boris Frederiksen forhindrede dog Frantz Sigersted-Rasmussen i at komme til at fungere og udskrev nyvalg til delegeretforsamlingen, der udgør selskabets generalforsamling, antageligt for at få valgt en ny generalforsamling, der ikke ville eller turde holde dem ansvarlige for deres handlinger. Valget skulle afholdes med kortest mulig varsel den 9. april 2015 (i påsken!!!) antageligt for at give den fløj, hvis kandidater likvidatorerne ønskede valgt (repræsenterende et absolut mindretal af kapitalejerne), den bedst mulige chance for at vinde valget, eftersom de tilsyneladende var informeret om valgets afholdelse på forhånd før alle andre.

Likvidatorerne konstaterer tilsyneladende allerede fredag den 29. marts 2015, at den fløj, hvis kandidater de ønsker valgt, umuligt kan vinde valget. Stemmesedlerne skal bestilles hos advokat Boris Frederiksen. Boris Frederiksen holder derfor hastemøde med Finanstilsynet og beder tilsynet om at suspendere selskabets vedtægter, således at han får et påskud til at aflyse valget, og således at den siddende generalforsamling forhindres i at træde sammen og træffe beslutninger blandt andet om hans egen afsættelse. Finanstilsynet træffer få dage efter den 1. april 2015 afgørelse om suspension af vedtægterne i selskabet.

Selskabets generalforsamling er under en frivillig solvent likvidation selskabets øverste myndighed og er overordnet likvidatorerne, der er trådt i bestyrelse og direktionens sted.

Generelt vedrørende høring

Generelt om høring skal anføres følgende:

Forvaltningsloven, som også omfatter Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Erhvervsankenævnets virksomhed, indeholder som bekendt de såkaldte retsgarantier i forbindelse med offentlig forvaltning. I disse indgår høringspligten efter forvaltningslovens § 19 og retten til at udtale sig efter lovens § 21.

I retssystemet er disse rettigheder udtrykt ved læresætningen om *contradictio*, altså retten til at tage til genmæle og retten til at alt sagsmateriale i en retssag skal gøres begge parter bekendt.

Høringspligten og udtalsretten må derfor siges at være to sider af samme sag, nemlig retten til at gøre sig bekendt med alle henvendelserne til en offentlig myndighed for at kunne udtale sig, hvis man ønsker dette.

Retsgarantierne er altså udtryk for en udmelding fra offentlige myndigheder om, at man – populært sagt – spiller med åbne kort. Sådant skal offentlig virksomhed være. Alt andet må opfattes som partiskhed.

En offentlig myndighed kan således ikke bestemme at se bort fra høringspligten. Partsbegrebet i lovbestemmelserne skal dertil betyde, at den eller de reelt interesserede skal høres. En indskrænkende fortolkning af partsbegrebet er ikke i overensstemmelse med lovens princip.

I et selskab skal høring rettes til selve selskabet. Den offentlige myndighed må formode, at selskabets ledelse læser og tager stilling til den offentlige henvendelse, således at ledelsen også vurderer, hvorvidt kapitalejerne skal orienteres.

Udgangspunktet for offentlig høring over for selskaber er derfor en henvendelse til selskabet som sådan på den adresse, som fremgår af offentlige registre.

Anderledes stiller det sig, når der ikke hersker almindelige forhold for et selskab. Der skal formentlig ikke særlig meget til, førend medarbejderne i den offentlige myndighed må indse, at en normal orientering ikke kan finde sted.

I forbindelse med Finanstilsynets afgørelse af 1. april 2015 skal påpeges, at Finanstilsynet var fuldt ud vidende om, at den ene likvidator var valgt af generalforsamlingen, mens den anden likvidator var udpeget af dem. Finanstilsynet var endvidere fuldstændig vidende om den uoverensstemmelse, der havde vist sig på generalforsamlingen den 26. februar 2015 og var således vidende om den uoverensstemmelse, der var mellem generalforsamlingen og likvidatorerne.

I den situation siger det sig selv, at Finanstilsynet naturligvis ikke kan træffe en afgørelse, førend der er foretaget høring af kapitalejerne. Det havde formentlig været tilstrækkeligt at orientere kapitalejerne ved de 15 delegerede.

Finanstilsynets afgørelse er præget af en forudgående partiskhed, men derudover altså også truffet på et juridisk forkert grundlag med tilsidesættelse af væsentlige retsgarantier.

I relation til Erhvervsstyrelsens afgørelse skal noteres, at begge parter havde kontaktet Erhvervsstyrelsen, som således var orienteret om de delte meninger om generalforsamlingens lovlighed. Efter 26. februar 2015 skrev både Kammeradvokaten og undertegnede til Erhvervsstyrelsen. Derfor havde Erhvervsstyrelsen også pligt til – inden man traf afgørelse – at orientere begge parter om indlæg fra den anden part.

Det ovennævnte viser, at der ved offentlig forhandling må foretages en konkret vurdering af, hvem der er den reelle ansøger/rekvirent af en offentlig beslutning kontra hvem der er at betragte som den pågældendes modpart.

I et selskab siger det sig selv, at en ledelse pr. definition kan være i modstrid med generalforsamlingen. Når dette foreligger, skal den offentlige myndighed orientere kapitalejerne ved henvendelse fra ledelsen.

Specielt Finanstilsynets afgørelse om at sætte vedtægterne ud af kraft, indebærer jo, at kapitalejerne ikke kan sanktionere likvidatorernes illoyale adfærd. Dertil kommer, at likvidatorerne heller ikke respekterede generalforsamlingsbeslutning af 26. februar 2015. Da forsikringsvirksomhed var ophørt pr. 31.12.2014, kunne – og burde – generalforsamlingen i februar 2015 have indebåret begge likvidatorers afsættelse.

Klagepunkter

Manglende høring

Finanstilsynets afgørelse af 1. april 2015 træffes uden høring af de delegerede (forsikringstagernes repræsentanter), der udgør generalforsamlingen i selskabet, der ved afgørelsen fratages rettigheder. De delegerede/generalforsamlingen informeres ikke engang om, at afgørelsen er truffet, men opdager det selv, da en journalist ringer til undertegnede og spørger til afgørelsen, der nu er offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside. Herved er de delegerede frataget rettigheder uden høring. En afgørelse, der er truffet af Finanstilsynet på 3 dage i påsken. Den, der fratages rettigheder ved myndigheders afgørelser, skal altid høres og gives mulighed for at komme med indsigelser. Afgørelsen tilsidesætter derfor helt basale retsprincipper og bør derfor annulleres.

Manglende hjemmel

Finanstilsynet træffer afgørelsen af 1. april 2015 efter § 232, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed. Paragraffen, der benyttes, hidrører fra bestemmelserne omkring tvanglikvidation, hvorfor den retteligt ikke kan anvendes på en frivillig solvent likvidation, hvor generalforsamlingen altid er øverste myndighed. At tage sådan en paragraf i anvendelse mere end et år inde i en frivillig solvent likvidation, hvor der alene tilbagestår udlodningen af selskabets formue efter allerede truffne beslutninger, der skal respekteres, er helt uacceptabelt og i strid med gældende retsprincipper/regler.

Overtrædelse af god forvaltningskik

Paragraffen (§ 232, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed) har aldrig tidligere været benyttet, hvorfor en afgørelse efter denne på 3 dage i påsken truffet af Finanstilsynets bestyrelsesformand alene på direkte opfordring fra en i dette tilfælde privatpraktiserende advokat (Boris Frederiksen) i tydelig egen interesse, kan næppe anses for at være udtryk for en forsvarlig forvaltningspraksis, ligesom formålet med afgørelsen synes åbenlyst lovstridigt. Se orienteringsskrivelse af 6. april 2015, **Bilag 2**.

Høring af uvedkommende og usand sagsfremstilling

Finanstilsynet sender afgørelsen i høring hos de to advokater, der selv har bestilt den for at skærme dem mod repressalier fra generalforsamlingen velvidende, at den ene af dem er afsat 26. februar 2015 (advokat Steen Jensen) og derfor ikke længere er likvidator. Finanstilsynet var selv tilstede på den pågældende generalforsamling den 26. februar 2015, hvorfor det er beskæmmende at se, at Finanstilsynet omtaler denne som "et møde" i deres sagsfremstilling. Høring af selskabets ledelse er ukorrekt, da det er denne, der vil have afskåret generalforsamlingen fra indflydelse og selv har bestilt afgørelsen. Det er ikke likvidatorerne, der fratages rettigheder. Likvidatorerne tegner selskabet i forening og skal derfor være enige i alle beslutninger. Den på generalforsamlingen den 26. februar 2015 valgte likvidator Frantz Sigersted-Rasmussen er aldrig blevet hørt.

Manglende ophævelse efter afgørelsens præmisser

Suspension af vedtægterne skal efter Finanstilsynets afgørelse stå ved magt, indtil der er opnået en afklaring med medlemmerne, eller til den igangværende efterforskning fra Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) har ført til en afklaring. Ønsket om afklaring med medlemmerne synes ikke reelt. Det er med et tydeligt påskud om at kunne aflyse et valg, at afgørelsen bestilles. Der er i øvrigt ikke længere nogle medlemmer/forsikringstagere på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes. Afgørelsen træffes for at forhindre gennemførelsen af et valg, der ville få et andet udfald, end advokat Boris Frederiksen ønskede. Den 22. juni 2015 kommer afklaringen fra SØIK, idet efterforskningen nedlægges og der rejses ikke tiltale mod nogen. Der foreligger altså på dette tidspunkt en afklaring fra SØIK, hvorfor Finanstilsynets mange injurierende påstande i sagsmaterialet om bedrageri, dokumentfalsk, forvanskning af valg efter straffelovens paragraf 304, nu endeligt er dokumenteret som urigtige. Dette fører dog ikke til afgørelsens ophævelse, sådan som det ellers fremgår af afgørelsen.

Samtlige nævnte klagepunkter er selv som enkeltstående klagepunkter alvorlige nok, til at afgørelsen bør ændres.

Finanstilsynet har ikke fulgt reglerne og har efter min opfattelse ikke behandlet sagen, som de bør.

2. Klage over Finanstilsynet. Afgørelse af 2/11 2015 om opretholdelse af suspension af Forsikringsselskabet Brandkassen G/S' vedtægter under likvidation. Bilag 3.

Sagsfremstilling

Finanstilsynet træffer her en afgørelse om fastholdelse af suspensionen af selskabets vedtægter fra 1. april 2015. Igen træffes afgørelsen af formanden alene, uden at der foretages høring af delegeretforsamlingen/generalforsamlingen, som rettelig er det organ, der fratages rettigheder. Her træffer Finanstilsynet alene sin afgørelse baseret på ulovligt udleveret materiale fra SØIK's efterforskning, der er afsluttet og lukket, uden at der er rejst tiltale mod nogen. Materialet, der er udleveret til Finanstilsynet, stammer fra en strafferetlig efterforskning, der er afsluttet og nedlagt. Dette materiale er derfor uomtvisteligt underlagt fortrolighed/tavshedspligt. Det kan ikke være genstand for aktindsigt, da materialet er indsamlet til et andet formål, og da der ikke kan gives aktindsigt efter forvaltningsloven, eftersom materialet alene er indsamlet af politiet i en strafferetlig efterforskning. Materialet er altså indsamlet i en helt anden sammenhæng end den, hvor det nu benyttes.

Materialet består af ikke-domstolsprøvede vidneudsagn, skriftlige fremstillinger af vidneudsagn, der end ikke har været forelagt dem, der udtaler sig samt kriminaltekniske rapporter af en lødighed, der ikke kunne benyttes til en strafferetlig forfølgelse, hvorfor de heller ikke kan benyttes i anden nu civilretlig sammenhæng. Materialet er endvidere indsamlet under stærkt kritisable forhold (se klage til SØIK af 5. august 2014 med kopi til Rigsadvokaten, **Bilag 4**). Det bemærkes endvidere her, at Finanstilsynet kommer til den diametralt modsatte konklusion af SØIK alene på baggrund af selvsamme materiale.

Al finansiell virksomhed er afsluttet, koncessionen til at drive finansiell virksomhed er afleveret 20. december 2013, og de sidste forsikringer er afviklet pr. 31. december 2014. Selskabets generalforsamling er hermed også på dette tidspunkt berettiget til at afsætte advokat Boris Frederiksen som medlikvidator, hvilket med sikkerhed ville ske, såfremt generalforsamlingen fik mulighed for at træde sammen og træffe beslutninger. Generalforsamlingen har allerede afsat advokat Steen Jensen den 26. februar 2015.

Boris Frederiksen har nu anlagt retssager jf. min klage til Ombudsmanden over Retten i Roskilde af 20. december 2015 (Dok.nr. 15/05656-2/SH). Selve søgsmålene, der ønskes indledt, er et rent forbrugerretligt anliggende og går i sin enkelthed ud på at fratage tidligere forsikringstagere rettigheder, som de har opnået som forsikringstagere i selskabet. Aftalerne er indgået for mere end 5 år siden, forsikringsaftalerne har i alle år været respekteret af både selskabet og forsikringstagerne, herunder også likvidatorerne samt Finanstilsynet, indtil forsikringerne blev opsagt på helt normal vis som et naturligt led i likvidationen ultimo 2014. Der er i alle 5 år støttet ret på forsikringerne.

Sagerne er således uden juridisk substans, da man i dansk forbrugerret aldrig vil kunne opnå dom for noget sådant til fordel for sagsøger mere end 5 år efter en aftales indgåelse. (Højesterets dom U93.126H). Sagsøger har endvidere ikke søgsmålskompetence i sagerne. Sagerne er anlagt i direkte modstrid med generalforsamlingens ønsker og beslutninger. Generalforsamlingen er overordnet likvidatorerne. Hovedformålet med sagsanlæggene synes at være at skærme advokat Boris Frederiksen og advokat Steen Jensen selv mod at blive holdt økonomisk såvel som strafferetligt til ansvar for deres ageren under likvidationsforløbet.

Generelt vedrørende høring

Generelt om høring skal anføres følgende:

Forvaltningsloven, som også omfatter Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen og Erhvervsankenævnets virksomhed, indeholder som bekendt de såkaldte retsgarantier i forbindelse med offentlig forvaltning. I disse indgår høringspligten efter forvaltningslovens § 19 og retten til at udtale sig efter lovens § 21.

I retssystemet er disse rettigheder udtrykt ved læresætningen om *contradictio*, altså retten til at tage til genmæle og retten til at alt sagsmateriale i en retssag skal gøres begge parter bekendt.

Høringspligten og udtalsretten må derfor siges at være to sider af samme sag, nemlig retten til at gøre sig bekendt med alle henvendelserne til en offentlig myndighed for at kunne udtale sig, hvis man ønsker dette.

Retsgarantierne er altså udtryk for en udmelding fra offentlige myndigheder om, at man – populært sagt – spiller med åbne kort. Sådant skal offentlig virksomhed være. Alt andet må opfattes som partiskhed.

En offentlig myndighed kan således ikke bestemme at se bort fra høringspligten. Partsbegrebet i lovbestemmelserne skal dertil betyde, at den eller de reelt interesserede skal høres. En indskrænkende fortolkning af partsbegrebet er ikke i overensstemmelse med lovens princip.

I et selskab skal høring rettes til selve selskabet. Den offentlige myndighed må formode, at selskabets ledelse læser og tager stilling til den offentlige henvendelse, således at ledelsen også vurderer, hvorvidt kapitalejerne skal orienteres.

Udgangspunktet for offentlig høring over for selskaber er derfor en henvendelse til selskabet som sådan på den adresse, som fremgår af offentlige registre.

Anderledes stiller det sig, når der ikke hersker almindelige forhold for et selskab. Der skal formentlig ikke særlig meget til, førend medarbejderne i den offentlige myndighed må indse, at en normal orientering ikke kan finde sted.

I forbindelse med Finanstilsynets afgørelse af 1. april 2015 skal påpeges, at Finanstilsynet var fuldt ud vidende om, at den ene likvidator var valgt af generalforsamlingen, mens den anden likvidator var udpeget af dem. Finanstilsynet var endvidere fuldstændig vidende om den uoverensstemmelse, der havde vist sig på generalforsamlingen den 26. februar 2015 og var således vidende om den uoverensstemmelse, der var mellem generalforsamlingen og likvidatorerne.

I den situation siger det sig selv, at Finanstilsynet naturligvis ikke kan træffe en afgørelse, førend der er foretaget høring af kapitalejerne. Det havde formentlig været tilstrækkeligt at orientere kapitalejerne ved de 15 delegerede.

Finanstilsynets afgørelse er præget af en forudgående partiskhed, men derudover altså også truffet på et juridisk forkert grundlag med tilsidesættelse af væsentlige retsgarantier.

I relation til Erhvervsstyrelsens afgørelse skal noteres, at begge parter havde kontaktet Erhvervsstyrelsen, som således var orienteret om de delte meninger om generalforsamlingens lovlighed. Efter 26. februar 2015 skrev både Kammeradvokaten og undertegnede til Erhvervsstyrelsen. Derfor havde Erhvervsstyrelsen også pligt til – inden man traf afgørelse – at orientere begge parter om indlæg fra den anden part.

Det ovennævnte viser, at der ved offentlig forhandling må foretages en konkret vurdering af, hvem der er den reelle ansøger/rekvirent af en offentlig beslutning kontra hvem der er at betragte som den pågældendes modpart.

I et selskab siger det sig selv, at en ledelse pr. definition kan være i modstrid med generalforsamlingen. Når dette foreligger, skal den offentlige myndighed orientere kapitalejerne ved henvendelse fra ledelsen.

Specielt Finanstilsynets afgørelse om at sætte vedtægterne ud af kraft, indebærer jo, at kapitalejerne ikke kan sanktionere likvidatorernes illoyale adfærd. Dertil kommer, at likvidatorerne heller ikke respekterede generalforsamlingsbeslutning af 26. februar 2015. Da forsikringsvirksomhed var ophørt pr. 31.12.2014, kunne – og burde – generalforsamlingen i februar 2015 have indebåret begge likvidatorers afsættelse.

Klagepunkter

Manglende høring

Her foretages igen afgørelse uden høring af det organ, afgørelsen vedrører. Tillades dette, kan en ledelse afskære dens overordnede organ (generalforsamlingen) fra indflydelse, uden at organet får kendskab til dette og mulighed for at reagere, før det er en realitet. Dette er en fuldstændig tilsidesættelse af de mest centrale dele af selskabsretten omkring magtfordelingen mellem generalforsamling og bestyrelse, ligesom det er et brud med basale retsprincipper. Igen gennemføres afgørelsen helt uden, at generalforsamlingens medlemmer får information om dette og mulighed for at gøre indsigelser eller reagere over for likvidatorerne.

Høring af uvedkommende

Finanstilsynet sender afgørelsen i høring hos de to advokater, der selv har bestilt den velvidende, at den ene af dem er afsat 26. februar 2015 (advokat Steen Jensen) og derfor ikke længere er likvidator. Finanstilsynet var selv tilstede på den pågældende generalforsamling den 26. februar 2015, hvorfor dette dokumenterbart er dem bekendt. Høring af selskabets ledelse er ukorrekt, da det er denne, der vil have afskåret generalforsamlingen fra indflydelse. Det er ikke likvidatorerne, der fratages rettigheder. Likvidatorerne tegner selskabet i forening og skal derfor være enige i alle beslutninger. Advokat Frantz Sigersted-Rasmussen, som blev valgt som ny likvidator den 26. februar 2015 er aldrig blevet hørt og ville aldrig have accepteret afgørelsen endsige senere accepteret, at sagerne blev anlagt.

Manglende hjemmel

Paragraffen (§ 232, stk. 1 i lov om finansiel virksomhed), der benyttes, hidrører igen fra bestemmelserne omkring tvangslikvidation, hvorfor den retteligt ikke kan anvendes på en frivillig solvent likvidation, hvor generalforsamlingen altid er øverste myndighed.

Manglende hjemmel

På tidspunktet, hvor afgørelsen træffes, er alle finansielle aktiviteter i selskabet definitivt ophørt, hvorfor Finanstilsynet ikke er berettiget til at træffe sin afgørelse. Selskabet er ganske enkelt ikke længere en finansiel virksomhed. På dette tidspunkt tilbagestår kun udlodning til medlemmerne efter vedtægterne, der på dette punkt har været gældende i 15 år. Her er der ingen offentlig interesse eller hjemmel til at blande sig i de trufne beslutninger. Dette er alene et generalforsamlingsanliggende og beslutningerne er truffet på en ekstraordinær generalforsamling den 6. december 2013 og skal indiskutabelt respekteres (selskabslovens § 109).

Der kan ikke lovligt registreres vedtægtsændringer omkring kapitalfordelingen under en likvidation, og alle beslutninger er truffet. Det står endvidere på dette tidspunkt klart, at formuen skal fordeles til medlemmerne efter vedtægterne, hvorfor formålet med Finanstilsynets afgørelse synes aldeles fraværende eller direkte lovstridigt.

Lovstridigt formål

Formålet med afgørelsen er direkte lovstridigt, da det er at tillade, at en privatpraktiserende advokat, Boris Frederiksen, fører civilretlige sager uden juridisk substans, sager han ikke er berettiget til at føre, sager som føres mod kapitalejerne for deres egne midler og sager, der føres i modstrid med selskabets øverste myndigheds beslutninger og derved det mandat, advokat Boris Frederiksen har. Formålet med Finanstilsynets afgørelse er herved at sikre, at advokat Boris Frederiksen uhindret kan begå mandatsvig uden indblanding fra generalforsamlingen, da han fører sagerne og selv modtager honorar herfor, og da de føres for at skærme ham selv mod et meget betydeligt erstatningsansvar. Her henses både til de millionstore honorarer, der er oparbejdet uden anledning og uden for mandat under likvidationen samt dispositioner omkring selskabets formue med betydelige tocifrede millionbeløb i indtægtstab til følge.

Lovstridigt grundlag

Afgørelsen baserer sig alene på ulovligt fremskaffet fortroligt materiale fra SØIK. Finanstilsynet har ikke lovlig adgang til materialet, og det er indsamlet til et andet formål end det, det nu benyttes til. Materialet er vurderet af SØIK og har ikke ført til tiltaler, hvilket bestemt ikke skyldes manglende vilje eller manglende pres fra både Finanstilsynet og advokat Boris Frederiksen, der herved ville kunne skjule deres egen lovstridige ageren gennem flere år. Materialet har aldrig været prøvet af en domstol. SØIK kommer herved til at fungere som privat politi for Finanstilsynet og advokat Boris Frederiksen, hvilket er aldeles uacceptabelt og i strid med forvaltningsretlige principper.

Samtlige nævnte klagepunkter er selv som enkeltstående klagepunkter alvorlige nok til at afgørelsen bør ændres.

Finanstilsynet har ikke fulgt reglerne og har efter min opfattelse ikke behandlet sagen, som de bør.

3. Klage over Erhvervsankenævnets manglende realitetsbehandling af klager

Sagsfremstilling

Der indgives den 15. april 2015 klage ved advokat Claus Kenneth Lund, Kalundborg, fra delegerede incl. undertegnede til Erhvervsankenævnet over Finanstilsynets afgørelse af 1. april 2015. Klagen er åbenlyst velbegrunderet jf. klagepunkterne ovenfor og den indsendte påklage, **Bilag 5**. Klageprocessen igangsættes på sædvanlig vis. Der opkræves gebyr og der indgives svarskrifter fra både klager og Finanstilsynet. Den 3. september 2015 oplyser sekretariatsleder Søren Tukjær, Erhvervsankenævnet, at sagen nu tages op til afgørelse. Først den 19. oktober 2015 - umiddelbart før Finanstilsynets offentliggørelse af afgørelsen af 2. november 2015 (tydeligt koordineret) om fastholdelse af suspension af selskabets vedtægter, kommer der svar fra Erhvervsankenævnet. Kendelse J.nr. 2015-4430. Her afviser Erhvervsankenævnet pludseligt klagen, idet man finder, at klagerne ikke skulle være klageberettigede. Det sker først efter at have gennemgået hele den sædvanlige klageproces. Dette er tydeligt et udtryk for, at selv ikke Erhvervsankenævnet kan finde en plausibel forklaring på, at der lovligt kan træffes afgørelser på bestilling fra advokat Boris Frederiksen på 3 dage i påsken og uden høring af dem, afgørelsen vedrører, men at Erhvervsankenævnet samtidig på grund af den velkendte indspisthed, der er mellem de to organer, ikke ønsker at udtale kritik af Finanstilsynets forvaltningspraksis uanset, hvor bizar og lovstridig den end måtte fremstå.

Det bemærkes, at Steen Mejer (næstformand for ankenævnet) og Cato Baldvinsson igen har deltaget i ankenævnets kendelse, ligesom de gjorde i min klage/kendelse af 17. oktober 2014 - Erhvervsankenævnets sagsnummer 2014-0036308, hvor Erhvervsankenævnet også stik mod uafviselig dokumentation blåstemplede en Fit & Proper-afgørelse truffet af Finanstilsynet på et ikke eksisterende grundlag og i direkte modstrid med den gældende lovgivning. Dette kan kun opfattes som en generel tendens eftersom kun få procent af dem, der påtager sig det betydelige arbejde med at klage og de udgifter, der er forbundet hermed, får medhold. Ingen myndighed, og da slet ikke Finanstilsynet, træffer udelukkende korrekte afgørelser, jf. min klage af 6. november 2014 over Finanstilsynets sagsbehandling (Ombudsmandsafgørelse 14/04782/KSA) samt de 2 ovennævnte klager.

Klagepunkter

Afvisning på forkert grundlag

At medlemmer af selskabets øverste myndighed ikke skulle være klageberettigede, men at selskabets ledelse alene er det, er i direkte modstrid med de basale principper i selskabsloven om magtfordelingen mellem generalforsamling og bestyrelse i en situation, hvor der er konflikt mellem bestyrelse og generalforsamling. Dette uagtet at lovgivningen ikke specifikt har taget højde for denne bizarre situation. Normalt vil ledelsen i den situation straks blive afsat og erstattet med en ny. Det er dette, der forhindres med den manglende høring og de lynhurtige afgørelser uden forhåndsinformation til dem, der fratages rettigheder. Såfremt dette accepteres, kan en ledelse afskære dens overordnede organ fra indflydelse, uden at organet får kendskab til dette og mulighed for at reagere, før det er en realitet. Dette er en fuldstændig tilsidesættelse af de mest centrale dele af selskabsretten omkring magtfordelingen mellem generalforsamling og bestyrelse, ligesom det er et brud med helt basale retsprincipper, hvilket selvfølgelig aldrig kan tillades. Afgørelsen bør med baggrund i ovenstående ændres.

Erhvervsankenævnets manglende uafhængighed

Det bemærkes, at Finanstilsynets bestyrelsesformand Mads Bryde-Andersen bevarer sin plads i Erhvervsankenævnet, der er klageinstans for hans egen institution, hvilket kun kan opfattes som yderst betænkeligt ud fra et retssikkerheds synspunkt. Det bemærkes, at Sten Mejer (næstformand for ankenævnet) igen benyttes i alle afgørelser vedrørende selskabet, trods det faktum, at der tidligere er indgivet alvorlig klage over hans manglende realitetsbehandling af sager vedrørende selskabet. Det bemærkes, at både Sten Mejer og Carsten Fode også benyttes i afgørelse vedrørende manglende

registrering af ny likvidator i selskabet, her er der klaget over at advokat Boris Frederiksen kan bestille lovstridige afgørelser i Erhvervsstyrelsen. Advokat Carsten Fode arbejder direkte for Erhvervsstyrelsen og i meget vidt omfang for advokat Boris Frederiksen via Finansiell Stabilitet, hvorfor det findes yderst betænkeligt, at han benyttes i en afgørelse, der vedrører netop Erhvervsstyrelsens lovstridige nægtelse af registrering af ny likvidator i selskabet, en afgørelse, der tydeligt er bestilt af advokat Boris Frederiksen. At et ankenævn, der er klageinstans for Erhvervsstyrelsen forvaltningsmæssigt ligger under Erhvervsstyrelsen og benytter medlemmer, der arbejder for både styrelsen og centrale personer, der klages over, findes at ligge helt i tråd med den ovennævnte kritik af manglende uafhængighed og bør ikke accepteres.

Sidstnævnte sag om manglende registrering af ny likvidator – Erhvervsankenævnets afgørelse af 16. november 2015 - J.nr. 2015-7018) i stedet for advokat Steen Jensen er indbragt for domstolene og sagens substans skal derfor ikke behandles her, mens den åbenlyse inhabilitet og indspisthed, der hersker mellem Erhvervsankenævnet, de myndigheder, det er klageinstans for og kammeradvokatens bestyrelsesformand, advokat Boris Frederiksen - en særdeles uhellig treenighed - udmærket kan behandles, da dette ikke indgår i stævningen. Rets sagen kan uden problemer afgøres alene på sin juridiske substans. Selskabslovens § 219 og § 109, som Erhvervsstyrelsen og ankenævnet groft tilsidesætter for at skærme advokat Boris Frederiksen mod erstatningskrav, levner ingen rum for fortolkning. Generalforsamlingen er afholdt, beslutningerne er truffet og Erhvervsstyrelsen er forpligtet til at registrere den nyvalgte likvidator. **Bilag 6.**

Begge nævnte klagepunkter er selv som enkeltstående klagepunkter alvorlige nok til at afgørelsen bør ændres. Erhvervsankenævnet har ikke fulgt reglerne og har efter min opfattelse ikke behandlet sagen, som den bør. Sidste klagepunkt er så alvorligt, at man fra ministeriet helt bør overveje Erhvervsankenævnets eksistensberettigelse.

Med venlig hilsen

Martin Sibast Laugesen
Delegeret i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation

Adresse:
Ndr. Frihavsgade 88, 1. th.
2100 København Ø

Mobil: 2616 8809
e-mail: martinsibast@gmail.com

Bilag:

1. Finanstilsynets afgørelser af 1. april 2015
2. Orienteringsskrivelse af 6. april 2015
3. Finanstilsynets afgørelse af 2. november 2015
4. Klage til SØIK af 5. august 2015
5. Påklage af 15. april 2015 over Finanstilsynets afgørelse af 1. april 2015
6. Protokollat af ekstraordinær generalforsamling den 26. februar 2015